

קדושת השבת

יו"ר ע"י תלמידי כ"ה ח' בת"ת "קדושת לוי" בית שמש

פרשת בא שבט תשס"ח שנה ב' עלון מס' 15

הר"נ 4:17

מוצ"ש 5:35

ר"ת 6:11

דבר המערכת

ויהי בעצם היום הזה יצאו ... מארץ

מצרים (יב מא)

מנגיד כיון שהגיע הקץ לא עכנן המקום כהרף עין (רש"י)

שנות שיעבוד קשות מנשוא עברו על בני ישראל במצרים השפילו אותם ורמסו אותם עד עפר, העבודה היתה קשה גזירות חדשות בכל יום, וכשל כח הסבל והם חיכו לישועה והקב"ה הבטיח שהישועה בא תבוא בקרוב ועדיין הישועה לא הגיעה, היהודים כבר היו קצרי רוח וחיכו מתי יגיע העת ההיא. והם כבר עמדו על סף היאוש והנה התחיל האור, ולאט לאט הגיעו המכות ורווח לבני, אך עדיין הישועה השלימה לא הגיעה והם לא הרגישו משוחררים ועמדו בצפייה גדולה מתוך תקווה לה' יתברך שזה יקרה בקרוב, והנה הגיע פתאום הזמן בליל פסח ט"ו ניסן וכהרף עין תוך דקות ספורות הם היו מחוץ למצרים בלי שהם חיכו רגע נוסף מיותר ובלי שהם הספיקו לתפוס שהנה הישועה כבר כאן. ואותו דבר היה אצל יוסף הצדיק ברגע שהגיע הזמן וידיצוהו מן הבור בשניות הוא נושע מבור כלאו.

ומזה נלמד שלפעמים אדם רואה שלא הולך לו טוב, רע לו והוא מחכה לישועה ולפעמים מרוב שהוא מצפה הוא מתחיל לאבד את סבלנותו וחושב להתייאש מרמז לו כאן הקב"ה בפרשתנו חכה רק עוד קצת ופתאום יגיע הרגע הנכון ותהיה לאחר הישועה.

ועל זה נאמר בספרים הקדושים שכך יהיה בביאת המשיח שאנו מחכים ומחכים לו בכליון עינים שביאתו תהיה בהיסת הדעת בלי שנחשוב על כך קודם, ויה"ד שיהיה במהרה בימינו אמן.

שבת שלום
המערכת

פנינים יקרים

וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה (י' כ"ו)

פרסה ר"ת ר'אש ה'שנה ס'וכות פ'סח – כל הימים הקדושים האלו ילכו עמנו ולא ישאר ח"ו קדושה בקליפת מצרים מכל הימים טובים.

כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי (י"ב ט"ו)

לכאורה קשה מה הפשט מיום א' עד יום ז', ויש לתרץ במה שכתב רש"י ז"ל ונכרתה וכו' מישראל, שומע אני מישראל ותלך לעם אחר שאדם ילך מעם אחר וינצל מכרת, ת"ל 'מלפני' מכל מקום שהיא רשותי, וע"פ זה אפשר להסביר כאן בפסוק, ביום הראשון התחילה גדולת ישראל שניצלו את מצרים ויצאו, וביום השביעי היתה מפלת מצרים שאז טבעו בים סוף, וזהו הכונה 'נכרתה הנפש מיום הראשון' המרמז על גדולת ישראל 'עד יום השביעי' שיהיה כרות מכל העולם ומפלתו כמצרים ביום השביעי.

שלח עמי ויעבדני (י' ג')

בעוד שעבדי פרעה נקטו את הלשון שלח את 'האנשים' שמורה על חשיבות שרק הם יצאו, הקב"ה הרועה הנאמן אינו מוותר על שום יהודי ואומר שלח 'עמי' אפילו את פשוטי העם שאף הם ראויים כגחלים עוממות להיות עבדי השי"ת.

(הר"ק השך שלום מנעולא זי"ע)

ראשית חכמה יראת ה'

משל

שתי מדינות יריבות נלחמו שנים רבות, דם רב נשפך אך הם לא הגיעו לכלל הכרעה. עד שלבסוף הגיעו להסכם: כל המדינה תקח לעצמה גיבור חיל שייצג את כל המדינה, ושני הגיבורים ילחמו זה בזה, ומי שינצח מדינתו תשלוט והמדינה האחרת תכנע, וכך עשו.

ביום המיועד באו המלכים והשרים והיועצים לחזות במחזה ובמקום המיועד חפרו בור עמוק וקבעו שמי שיפיל את חבירו לבור מדינתו תנצח ואילו מדינת הנופל תכנע.

וכך היה: הגיבורים הכינו את כוחותיהם והתחילו להאבק בכל כוחם עד שגיבור אחד שנקרא לו איוון התחיל ליפול לבור מעוצמת המהלומות שנתן לו חבירו וברגע האחרון כשאיוון היה ליד פתח הבור התגבר על רעהו ודחפו לבור וניצח, המלך המנצח עטור התהילה חזר לארמונו מאושר ופנה לאיוון ואמר לו: "האמת היא שציערת אותי היום! אכן נצחת, אבל ברגע שכמעט נפלת לבור נמס ליבי מפחד שמא יריבינו ינצח ובוה צערת אותי."

נמשל

הקב"ה הבטיח לאע"ה "כי גר יהיה זרעך..." ואחרי כן יצאו ברכוש גדול וידוע שבות הם הם היתה גדולה מבינות מצרים לכן בבזות הם יכל הקב"ה לשלם הבטחתו לאהע"ה אבל כדי שלא יאמר אותו צדיק לעת עתה עד לבזות הם בראות שיוצאים ריקם לכן היה צריך לצוות "דבר נא וכו" שעד בזת הם כדי שלא יהא לאברהם צער כמו שהיה למלך לפני שהגיבור זרק את יריבו לבור לכן יהיה צורך שהקב"ה יאמר למשה "דבר נא וכו" כדי שלא יאמר אותו צדיק וכו'.

סיפור שבועי

החדש הזה לכם ראש חדשים (י"ב ב')

באותה שעה מסר לו הקב"ה למשה רבינו חוקות השבון הירה ומסורות דקדוקי משפטיו, והודיעו היאך יהיה מעבר שנים וקובע חודשים (מדרש)

החכם שלא הוזמן

בימים שרבן גמליאל היה נשיא, ביקש פעם כי ביום המחרת ישכימו שבעה חכמים מסוימים ויבואו לבי"ד לעבר השנה, למחרת בבוקר השכים רבן גמליאל ומצא שבמקום שבעת החכמים שהוזמן הגיעו שמונה, קם רבן גמליאל ואמר, החכם שבא שלא הוזמן שיעזוב את המקום, קם החכם אשר שמו שמואל הקטן ואמר אני זה שבאתי לא ברשות ולא על מנת לעבר את השנה באתי אלא כדי ללמד הלכה כלשהי למעשה, השיב לו רבן גמליאל שב בני שב, ראויות כל השנים להתעבר על ידך אלא שאמרו חכמים כי אין מעבירים את השנה אלא ע"י חכמים שהוזמנו לשם כך! וסוברים אתם כי שמואל הקטן היה אותו חכם שלא הוזמן ובא? לא כן הדבר הוא אמנם הוזמן אלא כדי שלא יפגע אותו חכם שבא בלי שהוזמן קם ואמר כי הוא זה.

סיפור בהמשכים

ריץ תורה שהציל

פרק ג'

יעקב לחש לי קול פנימי אתה עייף ורעב ולכן כדאי שתקח את הארנק, אבל בראש ובראשונה אתה יהודי וכיהודי אתה יודע שיש הלכות השבת אבידה והכסף הזה אינו שלך, התלבטתי מאוד באותו רגע, האם אני צריך להחזיר את הארנק ליהודי שהוא? באמת עלי להחזיר את הארנק לבעליו אבל רק אוציא משם שטר אחד אני מוכרח לקנות מעט אוכל אחרת אוכל לגוע כאן ברעב, הוא לא יכעס עלי מפני שהוא יהודי עשיר, אסביר לו את מצבי האומלל בוודאי יבין ויסקים, זהו רק אוציא שטר אחד אקנה מעט אוכל ואח"כ במהירות אמצא בעל האבידה, בהנאה גדולה שלפתי שטר אחד מתוך הארנק המלא נגשתי לפונדק והזמנתי ארוחה מזינה בתוספת שתיה מרווה, זו הפעם הראשונה בחיי שבה הרגשתי מה פירושו "מקימי מעפר דל" לפני כמה דקות הייתי דל ועלוב ועכשיו בכיסי ארנק גדוש בשטרות, אבל הארנק לא שלך איים שוב הקול המוסרי שבתוכי, עליך להשיבו, כמובן נחפזתי להשתיק אותו, אחזיר את הארנק רק בינתיים לפחות אדמיין שאני עשיר, השתדלתי להאריך בארוחתו שהארנק ישאר אצלי עוד קצת אבל גם הסעודה הזו הסתיימה בסופו של דבר ואני קמתי ויצאתי, הרמתי את רגלי בכבודות, זהו זה הארנק לא שלי סיימתי לאכול והגיע הזמן להחזיר אותו לבעליו, הסתובבתי ביריד כאבל בין חתנים, כולם רצים וממהרים ואני צועד בעייפות ובאטיות ראיתם פעם מישהו המחפש דבר ומתפלל בכל ליבו לא להשיג אותו כך נראתי אני.

ר' יעקב הפסיק לרגע בסיפורו, אני יודע שאתם מתפלאים ולא מבינים איך יהודי מתנהג כך אכן, איני ראוי להערכה כלל ובכל זאת לפני משורת הדין שלא תדונו אותי, כבר לא האמנתי שאי פעם אצליח הייתי כבר שבע השפלות ואכזבות ופתאום מציאה שמצאתי כך בלי לשים לב, זה לא שלא חפשתי אותו אבל עשיתי מאמצים כדי למצאו ואחרי רבע שעה החלטתי שלא אמצא אותו חבל על הזמן שלי, אפשר בינתיים לעשות עסקים מוצלחים ולנסות להרחיב את פתח ההצלחה שנפתח לי.

ר' שמרל קם בזריזות ויצא מהפונדק הוא לא בא לכאן לאכול ולשתות את זה יוכל לעשות בבית כשיחזור בע"ה, כאן עליו לעשות עסקים הוא יקנה פה סחורה וימכור אח"כ בעירו, מהפונדק הוא פנה לעבר חנות הבדים הסמוכה, והתעניין במחירים של הבדים המשובחים ובדק את הסחורה ובסופו של דבר הגיעו לעמק השוה, מוכר הבדים כבר התחיל להוריד גלילי בד וערמה מכובדת נערמה בצד, ר' שמרל הושיט את ידו לעבר כיס מכנסיו כדי להוציא את הארנק ולשלם, אך שוד ושבר, הארנק לא היה בכיס!!!

המשך יבוא בע"ה...

הלכה למעשה

הלכות בישול (י"א)

בפרק הקודם נתבאר הכלל שכלי ראשון מבשל ואילו כלי שני אינו מבשל, כתבו הפוסקים שלא בכל דברי המאכל נאמר כלל זה שיש דברי מאכל שהם מוגדרים קלי הבישול, שמחמת רכותם הם מתבשלים בקלות, ומתבשלים הם גם בכלי שני שהיד סולדת בס, על כן לדעת הפוסקים לכתחילה יש להיזהר שלא להניח חתיכות לחם או חלה בתוך מרק שבכלי שני כאשר חם המרק בדרגה שהיד סולדת בו משום שהם רכים ומתבשלים אף בכלי שני, המשנה ברורה סובר שכיון שאין אנו בקיאים מה הם דברי המאכל הנחשבים לקלי הבישול המתבשלים גם בכלי שני על כן יש להיזהר בזה גם בשאר דברי המאכל מלבד הדברים שהוזכרו בגמרא בפירוש שאינם מתבשלים בכלי שני.

הנותנים לתוך המרק המזוג בכלי שני פת או שאר דברים שיש לחוש בהם שהם מקלי הבישול יזהרו שלא לתנם במרק כל עוד המרק בדרגת יד סולדת בו או שלכל הפחות יוציאו את המרק מהסיר ע"י מצקת וכדומה שבוה יחשב המרק שבקערה או בצלחת כלי שלישי.

חידה

הולך ביום ובלילה ונשאר תמיד באותו מקום.

תשובה לעלון מס' 13

מורידים את שלש העיגולים הראשונים (השרשרת הראשונה) ושמים כל עיגול בין כל השרשראות.

מערכת "קדושת השבת"

שע"י תלמוד תורה "קדושת לוי" ע"ש הרה"ק מברדיטשוב זיע"א רחוב רבי מאיר בעל הנס 8 בית שמש טלפון: 02-9921057 פקס: 02-9921058

© כל הזכויות שמורות

נא לשמור על קדושת הגליון

הרוצה להשתתף בהוצאת הגליון לע"ג או לשמחה וכדומ' יכול לפנות למזכירות. תזכו למצוות.

לע"ג הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זי"ע נלבע ד' שבט תקס"ז

כ	ש	ח
נ	ח	ש
ס	נ	כ

בפדשתינו מסתיימות המכות, וידוע שיש ג' מכות שלא היה בהם התראה, כינים שחין וחשך, וזה מרומז כאן בריבוע הקסם.